

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№7, липень 2007 року

КОЗАКИ ПОНАД УСЕ ПРАГНУТЬ ПЕРЕМОГИ

(і вміють шанувати переможців)

Щорічні святкування справді величного свята - Дня Перемоги потроху перетворюються на традиційні і навіть банальні дієства. Свято, що символізує народний подвиг, небувалу в світовій історії жертвність і звитягу наших батьків і дідів, злегка заформалізують звичні церемонії. Завдяки творчому натхненню, бажанню приємно здивувати не лише сивочолих ветеранів, але й більшість наших сучасників, які зустрічають свято Перемоги з трепетом і хвилюванням, у ВАТ «ЕК «Житомиробленерго» зуміли гармонійно поєднати величне свято Перемоги - з не менш героїчним минулим України - козацтвом.

Цьогорічне святкування 62-ї роковини перемоги над фашизмом у Великій Вітчизняній війні у колективі працівників ВАТ «ЕК «Житомиробленерго» пройшли напрочуд урочисто, душевно і, якщо хочете, достатньо щиро, у напрочуд світлій атмосфері вшанування героїчної минувшини нашого народу.

З самого ранку 9 травня біля головного офісу ВАТ «ЕК «Житомиробленерго» лунають мелодії воєнних років, музика, що супроводжувала свято Перемоги протягом багатьох десятиліть. Грає духовий оркестр «Енергія», який зустрічає прибулих на церемонію святкування козаків «Поліської Січі». Що може бути кращим і найвизначнішим для козацького товариства у славний День Перемоги? Правильно - поповнення, козацька клятва на вірність лицарству, по-братимству. Варто сказати, що 9 травня козацький полк імені Петра Старовойтова поповнився дійсно лицарським цвітом, а під козацькі знамена стали молоді, але

достатньо авторитетні працівники ВАТ «ЕК «Житомиробленерго». Приємно й те, що дедалі більше справді відомих на Житомирщині людей прагнуть поєднати свої долі, свої помисли і вподобання з козацьким товариством. Ось

лише епізод урочистої церемонії в актовій залі ВАТ «ЕК «Житомиробленерго». До прапора по завершенні складання присяги підходить директор Житомирського РЕМу Олег Самчук - тридцятидвохлітній керівник найбільшого в енергокомпанії підрозділу. За ним - не менш знаний в області головний редактор найбільшої на Житомирщині газети «Ехо». Ось такий сплав, дивовижне поєднання молодості і досвіду виявилися у новому козацькому поповненні 9 травня 2007 року.

Далі колона козаків на чолі з духовим оркестром урочисто крокує до площі Перемоги. Мабуть, мало хто сьогодні ось так хвацько і злагоджено може крокувати вулицями нашого міста. Жодна організація, політична партія, жоден трудовий колектив не проявив того рівня організованості, дисципліни, як це зробили козаки «Поліської Січі» і зокрема - товариство полку імені П.В.Старовойтова. Вже на підході

до площі Перемоги, де до початку традиційної ходи до меморіалу Слави приготувалися воїни Збройних Сил України, приємно здивовані, а, можливо, й спантеличені житомиряни роздивлялися і проводжали схвальними вигуками козацьку колону.

- Справжні хлопці, козаки! Не гірше за військових мають чудовий вигляд, а головне - гуртування, - такими словами трохи наче із задрістю промовив поважний чоловік з парасолькою (йшов дощ), розглядаючи шеренги козацького товариства.

Ось так козаки відзначали День Перемоги. Наче просто, наче нічого особливого. Але гарно, справді урочисто і достойно тієї звитяжної слави, про яку нагадує щороку 9 травня. Окрім поваги і шани до подвигу полеглих, до нині живих ветеранів, козацька хода продемонструвала всьому Житомиру, що патріотизм, відданість Вітчизні і лицарство - не лише історичні атрибути минулого, але й славні реалії сьогодення. Оптимістичні, радісні реалії.

ПРО ТУРБОТУ, ПРО ЛЮДЕЙ І НАЙПЕРШЕ - ПРО ДІТЕЙ

Цікаво, а можливо й дещо загадково, проте з кожним роком 1 червня - День захисту дітей - відзначається в Україні все більше уважно і навіть масштабно. Ні в якому разі не помпезно - діти не люблять помпезності і ніколи не звикнуть до довгих промов чи не зовсім доречних у свято настанов. Діти є діти, і цього дня (до того ж першого літнього дня) вони люблять подарунки. До речі, дівчата, особливо з тих, хто зазнав змалку біди та не зовсім дитячих випробувань, дуже зворушливо реагують на прояви уваги і доброти.

Вихованці інтернату підготували концерт для своїх шефів-енергетиків.

Цьогоріч до колективу Тетерівської школи-інтернату 1 червня приїздив голова ОДА Житомирщини Ю. О. Павленко. Разом з ним до Тетерівки приїхала начальниця управління праці та соціального захисту Г.В.Корінна. Проте і педагоги, і дитячий колектив

школи-інтернату по-справжньому зраділи появі шефів - делегації працівників ВАТ «ЕК «Житомиробленерго» на чолі з головною правління - генеральним директором А.В.Левицьким. Енергетики, як і губернатор, прибули до вихованців інтернату не з по-

рожніми руками. Подарунків вистачило на всіх, але Анатолію Володимировичу та його колегам дякували особливо, а Юрій Павленко - голова облдержадміністрації - висловив щирий подив з того факту, як діти (а тим паче й службовий персонал) виокремлюють представників ВАТ «ЕК «Житомиробленерго».

- Вони тут свої, звичні і без перебільшення - рідні. А рідня тут, у дитячому колективі, не визначається кровною спорідненістю, а уважним, справді людським і очевидно батьківським ставленням до турбот і проблем, - так прокоментувала дитячі овації на адресу шефів-енергетиків Галина Корінна. Вона ж розповіла голові облдержадміністрації, що подібних підшефних у колективі, який очолює А.В.Левицький, чимало.

- Маю сім'ю, чудових дітей, ще кращих онуків, - говорить Анатолій Володимирович. - Але й цих діто-

чок, не винних у тому, що довелось відчутти не зовсім приємні поодинокі долі, не вважаємо чужими. Навіть думки про таке не допускаємо. І тут, в Тетерівці, і в Коростені, де ми опікуємось проблемами дитячого реабілітаційного центру «Віри, Надії, Любові» - діти для нас рідні, їх проблеми є для нас першочерговими, так саме важливими, як і нагальні і найвідповідальніші виробничі завдання.

Звичайно, і голова ОДА переконався в цьому, коли побачив лише один з виявів справді батьківського піклування: А.В.Левицький зайшов у найсучасніший спортивний зал з подарованими енергетиками тренажерами, оглянув побутові умови життя вихованців інтернату. Справді, якихось

А.В.Левицький: «Нехай діти загартовуються спортом, а не бідами».

слів, пояснень чи коментарів говорити не було потреби, адже справи говорять набагато більше.

А.СРОХІНА.

Щиро вітаємо П.М.Топачевського з 80-літтям!

ПАТРІАРХ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ ЖИТОМИРЩИНИ

Його життєву біографію знають багато людей на Житомирщині. Його доля тісно і нерозривно пов'язана з електроенергетикою, електрифікацією, могутнім поступальним розвитком нашого краю протягом довгих чотирьох десятиліть. Йдеться, звісно ж про Петра Миколайовича Топачевського, якому 12 липня 2007 року виповнюється вісімдесят років. В одному з видань, приуроченому до першого ювілею ВАТ "ЕК "Житомир-обленерго", нинішнього ювіляра досить вдало і достатньо влучно назвали патріархом електроенергетики Житомирщини. Абсолютно правильне визначення заслуг ветерана і його місця у найважливішій галузі, яка оживила наш край. Втім, про П.М.Топачевського написано немало, його виступи і розповіді займають чималі уривки документального кіно, яке присвячене історії енергетики Житомирщини. Але талант і неабияка велич цього вочевидь авторитетного і видатного чоловіка якраз і відчувається у спілкуванні. Мабуть, доля, Божа воля знає, що робить, бо неабияка наполегливість, надзвичайне сумління, дисципліна і зібраність молодого хлопця з села Рогачі Ружинського району були направлені в таку сферу діяльності, яка довгий час була для країни, в тому числі і для рідної для нього Житомирщини визначальною, головною і стратегічною. Безперечно, природні задатки, потяг до знань були відшліфовані титанічною працею, семилітнім стажем балтійського моряка, а далі - відповідальністю, вірністю обов'язку і багатства, досі незбагненними, рисами характеру, що дозволяли П.М.Топачевському, вже як керівнику обласного рівня, вирішувати, здавалося б, найважчі завдання.

Його "енергетична" біографія розпочалася в аудиторіях Української сільськогосподарської академії. Отримавши прекрасну столичну освіту, молодий фахівець поїхав на Черкащину, де працював спочатку головним інженером Букської гідроелектростанції. Згодом під його інженерним доглядом опинилися ще дві ГЕС. Мабуть, здібного і добре підготовленого у фаховому значенні спеціаліста помітили у керівництві, бо за два роки Петро Миколайович потрапив на підвищення. Та ще й яке! Потрапив до себе на батьківщину, на Житомирщину. Знову головним інженером, але тепер вже обласної контори "Сільенерго". Мусимо зауважити, бо на цьому часто Петро Миколайович наполягає, що тоді, на зорі становлення "Сільенерго" на Житомирщині, контора мала штат всього з тридцять трьох працівників. Рівно через двадцять років також під керівництвом П.М.Топачевського у ній вже було 3,5 тисячі працівників. Важно не помітити, як завжди педантично зібраний, налаштований на ділову розмову Петро Миколайович враз перетворюється на лагідного чоловіка, який з особливою теплотою і щемом у душі розповідає про перші об'єкти "великої енергетики", які з'явилися у сільській житомирській "глибинці". Якщо підстанцію в селі Озеряні збудували силами колгоспів за мобілізаційних надзусиль Троянівського райкому партії (був тоді ще такий район), то вже підстанцію в Брусиліві обласна контора "Сільенерго" будувала самостійно. Було це у 1960-му році. Сорокатрьохкіло-

метрову відстань між Брусилівом і Фастовом мала поєднати лінія електромереж, яка подала б струм від Фастівської підстанції 110/35/10 кВ. Цю лінію Петро Миколайович добре пам'ятає, бо чи не весь маршрут її протяжності довелося виміряти пішою ходою.

- Загалом ходили тоді дуже багато, - розповідає ветеран, - адже дороги були у більшості своїй ґрунтовими, а значить загрузнути як не в піску, то в болоті можна було достатньо швидко. Тому щодня і електромонтерам, і нам, керівникам, доводилося під час відвідин районів та сіл долати не один десяток кілометрів.

Як керівник справді масштабно мислячий, П.М.Топачевський дуже детально і ґрунтовно окреслив складність тих завдань, які вирішувалися у 60-ті, на початку 70-х років.

- То був час наступу в Житомирську область періоду "великої енергетики", - говорить ветеран. - Загалом село було завжди на задніх ролях в часи індустріалізації та в період відбудови промисловості після завершення Вітчизняної війни. А в кінці 50-х - на початку 60-х керівники країни зрозуміли, що сільське господарство потребує належного, надійного, могутнього індустріально-енергетичного підґрунтя. Тому форсованою ходою, зі щорічною побудовою 3,5-4 тисяч кілометрів електромережі, сотень підстанцій, сільська енергетика ставала нічим не слабшою і не гіршою енергетики промислової. Більше того, енергетична галузь на селі ставала чи не найважливішою

промисловою складовою народногосподарського комплексу нашої області. Лозунг "Енергетику - в кожну хату!" був не надуманим, не надісланим з вищих партійних кабінетів, а народився у нашому середовищі людей, які в більшості своїй народилися і вирости в селах і тому намагалися якнайшвидше забезпечити селян сучасним і цивілізованим електропостачанням. До 1972 року, коли широко відзначалося 50-річчя з часу утворення СРСР, електрифікація сільської глибинки Житомирщини в основному була закінчена, - завершує свою думку Петро Миколайович.

Як і личить в розмові, просимо згадати певні неординарні випадки, що траплялися в роботі у ті видатні часи. Петро Миколайович хитрувато посміхаючись, згадав, що попри велику радість, з якою зустрічали енергетиків у селах, були випадки, коли люди вперто не хотіли, аби в хаті засвітилася електролампочка. Таких людей доводилося вмовляти, переконувати, просити. Були випадки, коли села Житомирщини доводилося під'єднувати до електромережі, що йшла з сусідньої Рівненщини або ж з Гомельської області тодішньої Білоруської РСР. Вже тоді, на початку 70-х, за словами П.М.Топачевського, були розмови про неперспективні села, які приречені на подальші зникнення. Звісно, що про нинішні масштаби "обезлюднення" сіл, особливо в польських районах, тоді навіть не уявляли.

Особливою частиною спогадів Петра Миколайовича Топачевсько-

го є його згадки і характеристики про багатьох своїх колег, з якими розпочинав електрифікацію області, а ще про тих, кого приймав на роботу, стежив за професійним становленням. Ціле мереживо прізвищ згадує тепер вже майже восьмидесятилітній ветеран, виокремлюючи насамперед жінок, яким дісталась нелегка доля випробування енергетикою. Згадав Петро Миколайович про Тетяну Ахромкіну, яка прийшла випускницею технікуму до Черняхівського РЕМУ. Згадав Марію Максимівну Невмержицьку - дружину незабутнього Івана Мартиновича Невмержицького. Молоде подружжя розпочинало свою енергетичну біографію в Коростишеві. Бувало, що Іван Мартинович виїздив організувати і втілювати особисто ремонт електроліній на власному мотоциклі, а "бойовим" його помічником була його дружина. Розповідав П.М.Топачевський і про династії енергетиків Пугачів, Самчуків, які росли в атмосфері всуціль "енергетичного" життя: діти не могли не продовжити справу батьків, особливо, коли ті справи ставали сімейними традиціями, новинами, сподіваннями, переживаннями і перемогами. З гордістю розповідає П.М.Топачевський про тих колег, які вирости під його началом у висококласних спеціалістів, обіймаючи сьогодні високі та відповідальні посади. Знову згадав ветеран Володимира Лушкіна, який став певним символом в новітні часи розвитку Житомирщини, довгий час несучи нелегку і відповідальну ношу губернатора, а потім - працюючи

на кількох високих міністерських посадах. Любить згадати Петро Миколайович і про перші кроки молодого Анатолія Левницького, які були помітно виразними ще на зорі його службової кар'єри, про неабиякі таланти Юрія Павловського.

Мене, як співрозмовника Петра Миколайовича, дуже вразило його ставлення до спогадів, до документів, а особливо до фотографій, які заслужений енергетик України зберігає особливо скрупульозно. Якось у розмові П.М.Топачевський відверто пожалкував, що не взявся трохи раніше, коли було більше сил і енергії, за перо, аби узагальнити, викласти на папері все, що пережито. Справді, можливо й потрібно було сісти за стіл і стати журналістом чи навіть письменником. Впевнений, що звичайні вміння організуватися, мобілізуватися, яку виробив у собі протягом життя Петро Топачевський, обов'язково спрацювала б, а письмові свідчення справді видатної людини мали б ще більшу цінність на довгі віки.

Втім, незабаром у Петра Миколайовича - його восьмидесятилітній ювілей. Це свято не лише його і його сім'ї, адже привітати славного ветерана безумовно захоче вся енергетична родина Житомирщини. Сподіваємося, що почесних і славних ювілеїв П.М.Топачевський матиме ще багато. Тож і ми зі сторінок газети подякуємо ювілярові за трудові здобутки і неодмінно побажемо доброго самопочуття, здоров'я і довголіття. Віримо, що наші зустрічі і спілкування з шановним Петром Миколайовичем принесуть читачам лише задоволення.

СУМЛІННЯ, ВМІННЯ І ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ЕНЕРГЕТИКИ НАЛЕЖНО ОЦІНИЛИ...

Звістка про крадіжку більше тонни дизельного пального з території Ємільчинського РЕМУ вразила багатьох мешканців селища. Мабуть, найперше тим, що зловмисники діяли зухвало, але й винахідливо: відчувалося, що злодії добре продумали і прорахували кожен етап своїх дій. Зрештою, те, що злочинці намітили, їм вдалося зробити. Не подумали мисливці за дармовим заробітком про те, що їх задум, злочинний і ганебний, буде досить швидко розкритий. Викрито злодіїв завдяки оперативним діям працівників служби безпеки компанії (Сидорака І.О., Поліщук М.В., Зацерковний О.Є.) та дільничних інспекторів місцевого райвідділу УМВС Віктора Ситайла і Юрія Бугаревича. Не минуло й доби, як злочинна зграя крадіїв була викрита, а вкрадене паливо повернуто місцевим енергетикам майже в повному обсязі. Тим самим працівники РЕМУ уникли доволі відчутних збитків, а повернуте паливо дозволило працювати чи не половині чисельності автотракторного парку, у якого нині дуже багато роботи.

Приємно, коли міліція демонструє вміння, сумління, вичухку і неабиякий професіоналізм. Саме тоді і хочеться допомогти, підсобити, посприяти правоохоронцям

усім, чим тільки можна. Так і вирішило керівництво ВАТ "ЕК "Житомиробленерго", надіславши 15 червня 2007 року до Ємільчинського райвідділу УМВС делегацію з приємного місією. Керівник інформаційного центру енергокомпанії Анатолій Гуцало разом з директором РЕМУ Петром Баранівським подякували правоохоронцям за сумління і швидке розкриття вчиненої крадіжки і від імені ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" вручили райвідділу міліції комп'ютер. Обом дільничним інспекторам, які доклали чималих зусиль, аби знайти злодіїв, тут же були вручені грошові премії. Таким чином керівництво ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" продемонструвало належну ува-

гу до злагоджених і ефективних дій міліції, що призвели до швидкого розкриття злочину. У своєму зверненні до працівників Ємільчинського райвідділу УМВС А.А.Гуцало підкреслив, що від взаємодії енергетиків та правоохоронців багато в чому залежатиме надійність та стабільність в енергопостачанні населення, об'єктів господарської інфраструктури. Анатолій Андрійович зауважив, що, на жаль, проблема крадіжок з енергооб'єктів залишається актуальною, оскільки час від часу крадіг нагадують про себе. Якраз напередодні прийомної церемонії нагородження правоохоронців у Ємільчино, у сусідньому, Коростенському районі, злочинці вкрали біля трьох кілометрів електродроту з лінії 0,4 кВ. А П.М.Баранівський привітав В.І.Ситайла та Ю.А.Бугаревича, а також їх колег, дільничних міліціонерів Ємільчинщини, з професійним святом - Днем дільничного інспектора. Яке працівники МВС відзначали 16 червня 2007 року. Мабуть, трохи символічно, що якраз напередодні свята правоохоронці показали свої вміння, свою відповідальність, надійність та професіоналізм. Від імені правоохоронців Ємільчинщини начальник райвідділу підполковник міліції Віктор Кирилович Калітка подякував енергетикам за належну і безумовно високу оцінку роботи пра-

Керівник інформаційного центру енергокомпанії Анатолій Гуцало разом з директором РЕМУ Петром Баранівським від імені ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" вручають райвідділу міліції комп'ютер.

воохоронців, за потрібний для роботи райвідділу подарунок, а також запевнив, що його підлеглі докладуть максимальних зусиль для виконання покладених на них завдань, а співпраця з працівниками РЕМУ буде тісною, дружньою і вочевидь ефективною.

В.СРОФЄВ.

2 ЕНЕРГЕТИК
ЖИТОМИРЩИНИ

ОДИНАДЦЯТИ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ: ДИВІДЕНДИ ВИПЛАЧУЄМО І ФОРМУЄМО РЕЗЕРВНИЙ ФОНД

29 травня 2007 року у приміщенні клубу ВАР "ЕК "Житомиробленерго" відбулися чергові загальні збори акціонерів енергокомпанії. З часу проведення перших зборів акціонери вже в одинадцятий раз обговорювали поточні справи, підводили підсумки та аналізували діяльність, намічали завдання на майбутнє. Напередодні зборів усі необхідні зміни, що сталися в акціонерів протягом року, можна було здійснити у реєстратора - ТОВ "Енергетично-реєстраційна компанія". 29 травня з самого ранку реєстратори енергійно працювали з акціонерами, які прибували на збори. Представник найбільшого акціонера - компанії VS Energy International, яка володіє 91,62% акцій ВАР "ЕК "Житомиробленерго", прибув до місця проведення зборів, чим одразу ж забезпечив необхідний кворум. Порядок денний зборів був звичайним і на- раховував традиційні 10 питань.

Зі звітом правління про підсумки фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства за 2006 рік та визначення основних напрямів діяльності у 2007 році виступив голова правління, генеральний директор ВАР "ЕК "Житомиробленерго" А.В.Левіцький. Він доповів, що з основним завданням по передачі та постачанню електроенергії споживачам Житомирщини енергокомпанія успішно справилась. Кожен з 12 тисяч юридичних споживачів чи з 561 тисяч фізичних осіб на сьогодні має всі можливості споживати будь-яку кількість електроенергії, при цьому своєчасно розраховуючись за нею. Втім, з боржниками, якщо такі з'являються, робота відповідних служб і підрозділів ВАР "ЕК "Житомиробленерго" ведеться найактивніше. Зокрема в 2006 році щодо порушників і боржників було нараховано 1 мільйон 842 тисячі гривень штрафних санкцій. Щоправда, деякі категорії споживачів користуються певним захистом і неможливістю відключень, тому проблема з безоплат-

ним відпуском електроенергії поки що до кінця і остаточно так і не вирішена. Ще один показник, який перебуває в центрі уваги правління ВАР "ЕК "Житомиробленерго", - рівень технологічних втрат - зменшився за звітний період на 0,25%, і надалі завдання щодо подальшого зменшення подібних втрат залишаються чи не найактуальнішими. Серед основних завдань, які реалізуються у 2007 році, Анатолій Володимирович назвав дотримання безумовної дисципліни розрахунків з ДП "Енергоринок", підвищення надійності електропостачання, реалізація інвестиційної програми у повному обсязі, отримання додаткових фінансових надходжень від надання платних послуг. Мабуть, до таких завдань слід віднести вирішення питання про підвищення зарплати працівникам ВАР "ЕК "Житомиробленерго". Адже не секрет, що проблема плинності кадрів такі поліноманіла ряд підрозділів енергокомпанії, особливо в тих регіонах Житомирщини, де рівень зарплатні кваліфікованих робітників вищий, ніж в середньому по області. Звіт наглядової ради був швидким, лаконічним і логічно обгрутованим. Наглядова рада висловила пропозицію, що керівництво ВАР "ЕК "Житомиробленерго" і колектив компанії працювали добре, а звітну доповідь голови правління і генерального директора А.В.Левіцького було запропоновано ухвалити. Що і було зроблено.

Звичайно, що найцікавішим для будь-яких зборів акціонерів є питання про розподіл прибутку за звітний рік і затвердження плану розподілу прибутку на рік наступний. Фінансовий директор ВАР "ЕК "Житомиробленерго" Станіслав Безшкурый повідомив, що за підсумками 2006 року енергокомпанія "Житомиробленерго" отримала 20 мільйонів 560 тисяч гривень чистого прибутку, який підлягає розподілу на загальних зборах акціонерів згідно статті 41-ї Закону "Про господарські товариства в Україні". Отриманий чистий прибуток було запропоновано розподілити наступним чином: на виплату дивідендів направити 19 мільйонів 532 тисячі гривень (95% отриманого доходу), 1 мільйон і 28 тисяч гривень (або 5% від чистого прибутку) запропоновано направити для формування резервного фонду.

С.Г.Безшкурый розповів і нагадав про деякі умови виплати дивідендів. Так, початок виплати дивідендів намічено на 1 листопада 2007 року. Щодо закінчення виплат, то тут діятиме правило, згідно якого дивіденди виплачуються протягом двох місяців після отримання письмової заяви акціонера щодо отримання дивідендів. Право на їх отримання мають акціонери, що володіють акціями ВАР "ЕК "Житомиробленерго" станом на 1 листопада 2007 року - дати початку виплати дивідендів. Перелік акціонерів, що мають право на отримання дивідендів, а також кількість та номінальна вартість належних їм акцій, визначається за даними Реєстру акціонерів, який складений Реєстратором станом на вище означений період (1.11.07). Для повторної інформації нагадаємо, що Реєстратор - ТОВ "Енергетична реєстраційна компанія" - знаходиться за адресою: 04073 м.Київ, Московський проспект, 6, ТОВ "Енергетична реєстраційна компанія".

Виплата дивідендів акціонерам з числа фізичних осіб здійснюватиметься готівкою через касу ВАР "ЕК "Житомиробленерго" за пред'явленням акціонером паспорту та довідки про присвоєння ідентифікаційного коду. Безготівкове перерахування дивідендів компанія здійснює тільки за умови, якщо у заяві акціонера чітко та повно відображені дані банківського рахунку, на який належить перерахувати дивіденди.

Серед заключних пунктів порядку денного значилися так звані виборні питання. Зокрема до складу правління було обрано С.Г.Безшкурый, О.Ф.Довгаленко, А.В.Левіцького, Д.П.Мороженка, С.М.Невмержицького, Ю.С.Павловського, Л.П.Харчука.

А.ГОЛОВКО.

**ІМЕННИККАМ -
вітання і найкращі побажання!**

Ми радо вітаємо липневих іменинників та ювілярів.

Насамперед про ювіляра. Він у нас один, але особливий, полудневий. Адже 50-річчя головного інженера Зарічанського РЕМу Петра Федоровича Євдокимова. Яке він відзначить 6 липня 2007 року, - рубіж особливий, це полудень віку, розквіт сил і можливостей прекрасного працівника, якому його колеги, друзі бажають найщедріших життєвих благ, а друге півстоліття - прожити ще краще, ніж перше.

Початок липня, а саме третє його число, принесло до нашої когорти іменинників двох працівників. Це Сергій Вікторович Ключніченко, заступник начальника СІТ, та Іван Іванович Комар - заступник начальника служби р/м. 4 липня отримуватиме вітання з нагоди дня народження Юрій Іванович Левченко - головний інженер Народицького РЕМу. Наступного дня іменинником стане Іван Давидович Тимошук - заступник директора Червоноармійського РЕМу. Заступник начальника РЗІА Володимир Ігорович Мацієвський святкуватиме свій 34-й день народження 11 липня 2007 року. А начальник ЗДТУ Олександр Анатолійович Гуцало свій день народження відзначає рівно посередині місяця - 15 липня. 17 липня 2007 року день народження відзначає Сергій Петрович Тарасевич - головний інженер Лугинського РЕМу. Головний бухгалтер Коростишівського РЕМу Людмила Валентинівна Кумечко відзначатиме свято 19 липня 2007 року, а заступник головного інженера Житомирського району електромереж Олександр Петрович Янковий - 20 липня. Владислав Феоданович Кулик - заступник начальника СІТ відмітить свій 45-літній життєвий рубіж 24 липня 2007 року, а наступного дня вітання з нагоди дня народження прийматиме Микола Арсентійович Кусківський - головний інженер Романівського РЕМу. Головний бухгалтер Житомирського РЕМу - Ольга Остапівна Самойленко - стане іменинницею 27 липня. Цього ж дня вітання надійдуть і на адресу головного інженера Попільнянського РЕМу Андрія Миколайовича Шевчука. І останній липневий день виявився найщедрішим на іменинників. 31 липня святкуватимуть дні народження двоє керівників РЕМів: Житомирського - Олег Григорович Самчук та Баранівського - В'ячеслав Васильович Пугач. Цього ж дня день народження відзначить і Алла Геннадівна Рибаченко - заступник директора Бердичівського РЕМу.

Шановні друзі! Поважні колеги!

Прийміть щиро-сердечні вітання з нагоди вашого дня народження. Нехай це свято стане днем радісних звісток, приємних, бажаних і очікуваних поздоровлень, а також чудесних сюрпризів. Бажаємо кожному з вас людського щастя, миру і злагоди, вагомих життєвих здобутків і успіхів. Зі святом вас!

Щиро і з найкращими побажаннями
Правління ВАР "ЕК "Житомиробленерго",
профспілковий комітет.

Володимир Кухтенко, директор Малинського РЕМу.

МАЛИН СТРИМКО РОЗВИВАЄТЬСЯ, АЛЕ ЕНЕРГЕТИКИ НЕ ВІДСТАЮТЬ...

До Малина, в господарство місцевого РЕМу давно хотілося потрапити. У Народицькому РЕМі побували. Радомишль відвідували декілька разів, а ось і до малинчан нарешті завітали: познайомились ближче з складним та великим господарством, і з районом, і з людьми. До речі, про керівництво РЕМу. Досить цікавим, якщо не довершеним у психологічному стосунку виглядає триумвірат: директор Володимир Кухтенко, головний інженер Валерій Нестерук і заступник директора з енергонагляду Володимир Омельченко. Життєвий і виробничо-адміністративний досвід перших двох досить цікаво доповнюється молодістю і завзятим бажанням вчитися і не відставати від старших Володимира Омельченка.

В.М.Кухтенко досить сповна розповів про те, що в останні роки збільшились темпи і обсяги споживання електроенергії усіма категоріями споживачів. З кожним днем у районі суттєво більшає підприємств, цехів, фірм, які в кінцевому підсумку демонструють суттєві показники приросту споживання електроенергії. Та й населення Малина, сіл району з кожним роком споживає все більше електроенергії. Певною слабкою ланкою у середовищі споживачів залишаються сільськогосподарські підприємства. Лише п'ять-шість господарств району можуть позначитися серед споживачів Малинського РЕМу більш-менш потужним споживанням.

Валерій Петрович Нестерук добре знає технічний стан підлеглого йому енергосистема. Малин в останні роки потужно і стрімко розбудовується. В основному за рахунок будівництва приватних садиб, котеджів. Головний інженер дивиться на своєрідну будівельну лихоманку зі своєї енергетичної позиції: новобудови малинчан засвідчують гостру необхідність розбудови і розвитку інфраструктури РЕМу. З цим якраз і сутужно, адже за останні роки малинські енергетики доклали значних зусиль для того, щоб привести в нормальний стан так звані "безгоспні" підстанції, які залишилися у спадок від колишніх підприємств, колгоспів, організацій, що вже по десять і більше років економічної активності, м'яко кажучи, не демонструють. Отож, з

кожним роком обсягів робіт з технічного обслуговування підстанцій та ліній електромереж у Малинському РЕМі лише додається. Валерій Петрович зазначає, що його підлегли з поточними плановими роботами добре справляються, але занепокоєння викликає факт швидкого старіння устаткування, так що без інвестиційних "ін'єкцій" малинчанам невдовзі не обійтись.

- До грозового сезону підготувалися наче не ризано, - підсумовує результати весняного періоду 2007 року В.П.Нестерук, встановили аж 15 нових розрядників, хоча спочатку планували лише 2-3. Доволі інтенсивно і загалом успішно виконуємо поставлені завдання з розсітки повітряних ліній. У самому Малині наш клопіт зосереджується на кабельних лініях. Якби ще місто так інтенсивно, а іноді ще й хаотично не розбудовувалося, то можна було б встигати, і будівельний "бум" супроводжувався відповідною енергетичною інфраструктурою.

Валерій Нестерук,
головний інженер
Малинського РЕМу.

годні енергійно і послідовно покращуються. Дошкуляють місцевим енергетикам і крадіжки. Причому, якщо раніше злодії обирали для пограбування лінії електромереж у лісових масивах, то тепер крадуть електричний дрот посеред села,

Малин - місто з доволі інтенсивними темпами розвитку малого та середнього бізнесу, підприємств та підприємців тут щораз більше. Тому зростає середня зарплата в місті, її середній рівень сягає 1200 грн., а відтак росте попит на кваліфікованих працівників. Можливо, тому у 2006 році колектив Малинського РЕМу полишили біля півтора десятки електромонтерів, водіїв. До того ж, Малин має чудове і різноманітне сполучення зі столицею - Києвом, куди за пристойним заробітком їдуть чимало місцевих жителів. Втім, кадрові втрати в нинішньому році відновлено, до того ж соціальні питання (найперше - зарплата) в підрозділах ВАР "ЕК "Житомиробленерго" сьогодні енергійно і послідовно покращуються.

прирікаючи мешканців на темряву і незручності. У 2006 році у Малинському районі було зафіксовано 15 крадіжок (показник мало не рекордний серед інших РЕМів), то вже у поточному році таких надзвичайних подій стало вісім. Отож, темпи злочинів не сповільнюються. А ось енергонагляд, керований Володимиром Омельченком, працює в РЕМі доволі оригінально. На видному місці до уваги кожного, хто заходить до приміщення Малинського РЕМу, вивішені списки тих, хто споживав електроенергію з порушеннями. Стенд так і називається: "Ми вас піймали за рукав", а поряд з ним добре читається лозунг "Використав - оплати!", який довершує такий собі простий, але дотепний віршичок:

*"І сли собі спокійно,
не треба думати, що згадаєш нас,
коли відключим тебе неодмінно
в ранковий чи вечірній час"...*

Зрештою, аби запровадити нові підходи по контролю за споживанням електроенергії, малинські енергетики доволі справно виконують щорічні завдання із встановлення виносних лічильників та по заміні неізолюваного електродроту на ізолюваний. За роботою бригади по заміні такого "виносного об'єкту" у приміському селі Юрівка ми мали змогу поспостерігати. І дійшли висновку - скоріше і скрізь би таке встановити.

В.ДОБРОВІНСЬКИЙ.

**ЕНЕРГЕТИК 3
ЖИТОМИРЩИНИ**

НА ПОЛІСІ ГЕС ВІДРОДЖУВАТИМЕ «ТУРБОАТОМ»

Нещодавно під час зустрічі з журналістами житомирський губернатор Юрій Павленко розповів про підписання меморандуму щодо спорудження на території Житомирщини малих гідроелектростанцій. Сам меморандум було підписано в ході зустрічі голів облдержадміністрації Житомирщини і Харківщини Ю. Павленка і А. Авакова. Стосовно господарських суб'єктів, які візьмуть участь у пілотному проєкті по відновленню роботи малих ГЕС, то Житомирщину в цьому плані представлятиме «Облагропромэнерго», а Харківщину - всесвітньо відомий гігант з виробництва парових, газових та гідравлічних турбін для енергооб'єктів - ВАТ «Турбоатом».

Мікрогідроелектростанція
ПР-7-Г-30

Справа в тому, що за останні десять років, коли означився значний інтерес до гідроенергетичного ринку, до малої гідроенергетики, ВАТ «Турбоатом» розробив цілу гаму мікро- і міні-ГЕС потужністю 5, 25, 50, 100...150 кВт. Нагадаємо, що Житомирщина ще 30-40 років тому мала до тридцяти діючих гідроелектростанцій, з яких до сьогоднішнього дня працює чотири. Згідно пілотного проєкту по відновленню малих ГЕС Житомирщини, фахівці обстежили 14 об'єктів, в тому числі і три працюючі гідроелектростанції, які обслуговуються «Облагропромэнерго». Наразі відомо, що перші міні-ГЕС відновлюватимуться в Лугинському (Вовчанська ГЕС) і Народицькому районах. У Лугинському районі гідроелектростанція інтенсивно працювала у 50-60 роки минулого століття, а на початку 70-х її роботу було зупинено. Розсохівська ГЕС у Народицькому районі функціонувала довше - до 1991 року. Ще один об'єкт малої гідроенергетики запрацює після оснащення його міні-гідроелектрос-

Мікрогідроелектростанція
ПР-7-Г-20

танцією з «Турбоатома» в районі Денишівського водосховища. За словами все того ж голова ОДА Ю. Павленка, витрачені на закупівлю міні-ГЕС кошти самооплачуються протягом трьох-чотирьох років.

Завважимо, що сьогодні малі гідроелектростанції Житомирщини продукують трохи більше трьох мільйонів кіловат-годин на рік. Фахівці стверджують, що гідропотенціал річок Житомирщини сягає 336 млн. кіловат-годин на рік, тобто нині використання гідроресурсу для виробництва електроенергії доходить ледь до 1% від потенційно можливого. Нарешті для повноти картини з ситуацією щодо можливостей міні- і мікрогідроелектростанцій на Житомирщині зауважимо, що якщо навіть гідроресурс усіх річок області задіяти сповна, то вся сумарна потужність малих гідроелектростанцій сягатиме трохи більше 10% тієї електроенергії, яку споживають мешканці Житомирщини і функціонуючі на території області господарські суб'єкти.

Маємо інформацію і про те, що ще до кінця 60-х років минулого століття в Україні функціонувала тисяча малих гідроелектростанцій, з яких сьогодні діючими залишилися лише 65. Загалом і вчені-економісти разом з інженерною думкою енергетичної галузі зараз пильно і уважно вивчають варіанти повнішого і ефективнішого використання гідроенергетичного ресурсу в усіх кутках України, бо, як відомо, саме електроенергія, генерована гідроелектростанціями, є досить дешевою.

ГРАНДІОЗНІСТЬ У МАСШТАБАХ, СКРУПУЛЬОЗНІСТЬ У ПІДХОДАХ

З самого початку виникнення Житомирських електромереж високовольтним відгалуженням займався Олександр Остапенко. Спочатку заступником головного інженера, потім Олександр Іванович став головним інженером. Ще згодом керував Житомирським високовольтним районом електромереж.

Сьогодні декілька служб та підрозділів, об'єднані під керівництвом О.І. Остапенка, обслуговують прямо скажемо могутнє високовольтне господарство ВАТ «ЕК «Житомиробленерго». Начальник служби підстанцій Сергій Кузьменко, у підрозділі якого працюють по всій території області аж 141 чоловік, розповів про значні завдання і вимоги, які щодня виконують його підлегли. Адже самих лише підстанцій 35/110 кВ в області вже 193. Кожна з них - складний технологічний об'єкт, від роботи якого залежить нормальний режим енергопостачання на значних територіях. Працівники служби підстанцій за ретельно спланованим графіком виконують капітальні і поточні ремонти устаткування, 60% якого відпрацювало 25 і більше років. Так, у 2006 році капітальний ремонт у повному обсязі виконано на шести підстанціях 110 кВ та сімнадцяти підстанціях 35 кВ. Найважливіше при цьому - технічно вдосконалити енергооб'єкт. Наприклад, замінити масляні вимикачі на більш сучасні - вакуумні. Торік таких вимикачів замінено аж 35.

А які об'єкти здійснення регенерації масла, яке залишається важливим компонентом силових трансформаторів? За допомогою спеціальної установки «Флюїдекс» минулого року регенерацію проведено на 30-ти силових трансформаторах. На чотирьох підстанціях було виконано капітальний ремонт самих трансформаторів.

Поряд з тим, що протягом останніх років в структурі, в географії енергоспоживання Житомирщини відбуваються значні (причому постійні) зміни, «високовольтники» мають регулювати, а точніше сприяти оптимізації потужностей. Тому і відбувається зміна трансформаторів меншої потужності на більшу чи навпаки, коли в певному регіоні промислових об'єктів з потужним енергоспоживанням, наприклад, поменшало.

Окрім того, високовольтне господарство ВАТ «ЕК «Житомиробленерго» поповнилося ще трьома взятими на баланс підстанціями: Биківка, Вугільна (в Андрушівському районі) та «Елінг» (у Бердичеві). До речі, в Бердичеві взята на баланс підстанція і дві запроєктовані лінії 10 кВ дозволяють суттєво покращити схеми електропостачання багатьох комунальних об'єктів міста і насаперед водоканалу.

Олександр Остапенко розповідає про те, якою необхідною є потреба в побудові нової підстанції 35/10 кВ в районі південно-східної околиці міста. Тому згідно інвестиційної програми ВАТ «ЕК «Житомиробленерго» невдовзі збудує підстанцію 35/10 кВ «Станишівка». Так само гостро стоїть проблема покращення технічних умов і схем енергозабезпечення в мікрорайоні Крошня. Нині тут будують і добудовують цілі житлові квартали. Колись лише «спальний» район Житомира сьогодні «обростає» чималою кількістю об'єктів торгово-побутового призначення. Отож і тут за рік, за два виникне гостра потреба серйозних реконструкцій, а скоріше за все (і найкраще) доведеться будувати нову потужну підстанцію. Тут виникає доволі пікантне, але разом з тим, достатньо природне питання: чи зможе лише за рахунок власних ресурсів вдосколювати енергетичну інфраструктуру ВАТ «ЕК «Житомиробленерго»? Логічніше було б припустити, що інвестори, які будують цілі житлові квартали, мали б передбачити необхідні кошти на

забезпечення необхідної енергетичної «оснастки» майбутнього, досі не баченого за величиною кількості мешканців, мікрорайону Житомира.

Тим паче, що енергетики мають необхідність постійно оновлювати обладнання та устаткування для проведення ремонту, діагностики та налагодки обладнання. Воно достатньо дороге, але, тим не менше, дуже потрібне. Наприклад, комплекс хроматографічного обладнання «Купол-5» чи установка «Кулонометр» для перевірки програм релейного захисту. Або установка доливання масла для ввідів 110 кВ. Подібне обладнання сьогодні наявне далеко не в кожній енергопостачальній компанії, але ж воно вкрай необхідне і приносить відчутний ефект, в тому числі економічний.

Побували ми в лабораторії випробування засобів захисту і електрообладнання, де можна провести випробування практично всіх приладів, засобів, інструментів, які щоденно використовують у своїй роботі працівники ВАТ «ЕК «Житомиробленерго». До речі, не лише енергетики користуються послугами цієї лабораторії, яка успішно акредитована в сфері метрологічної діяльності.

Звісно, що яким би досконалим обладнання та сучасні механізми не були, все залежить від людей, які його обслуговують, ремонтують, доглядають. Так, чимало працівників служби підстанцій працюють у режимі чергування. На наше прохання визначити кращих О.І. Остапенко розповів про те, що у його підрозділі працюють дуже досвідчені фахівці, звичайно ж, що найвищої кваліфікації. Анатолій Кузьмич, Віктор Висоцький, Володимир Гончар, Іван Ревчук, Руслан Красицький - ось далеко не повний перелік працівників, які є символом мобілізованості, дисциплінованості, професіоналізму.

Якраз в день нашого ознайомлення з роботою високовольтників розпочинався капітальний ремонт трансформатора Т-2 на підстанції АЗЧ 110/10 кВ. Робота за своїми масштабами справді грандіозна і водночас скрупульозна і вимагає лабораторно-дослідницьких навичок. Втім, така вона нинішня енергетика. Велика, масштабна, технічно і технологічно складна. Що скажеш - прогрес!

В. РАДЧЕНКО.

БЕЗ МАШИНИ - ЯК БЕЗ РУК

Напевно, найраніше серед енергетиків просинаються водії. Варто щоранку навідатися до прохідної, що на вулиці Жуйка, аби побачити, що вже о сьомій годині всі 132 працівники, які обслуговують автомобільну і тракторну техніку ВАТ «ЕК «Житомиробленерго» - на роботі, готуються до поїздок, відряджень.

- Тут, на базі ВАТ «ЕК «Житомиробленерго», у нас розміщені підрозділи сотні одиниць автомобільної, спеціалізованої і допоміжної техніки, - розповідає про підвідомче господарство начальник служби транспорту ВАТ «ЕК «Житомиробленерго» Олег Олександрович Демячук: Загалом на обліку в компанії по всіх підрозділах на території області маємо аж 700 одиниць найрізноманітніших автомобілів, автокарів, підйомників, бурлих установок і т.п. Це безперечно найбільша в області своєрідна автоколонна, і навіть технічний огляд проходимий не за день, а в кілька етапів. До речі, підготовка до щорічного техогляду у нас також особлива: адже автомобілі, спецтехніку у нас не можна звільнити від виконання робіт, скажімо, на три-чотири дні чи на тиждень, тому готуємо техніку за спеціальним графіком протягом цілого кварталу, а сам техогляд проходить в два етапи.

- Очевидно, аби обслуговувати таку кількість техніки, треба і спеціалізовані

прилади, пристосовані приміщення, інший сучасний арсенал?

- Так, безумовно потрібні. Вже більше року ми живемо у новому приміщенні, обжили всі його куточки, сповна використовуємо можливості кожного квадратного метра. Маємо хорошу діагностичну апаратуру, чудову і надпотужну миюку. Тобто, для роботи персоналу створені більш-менш нормальні умови. Але головний наш, найдорожчий потенціал - люди. Хоча середній вік наших водіїв, слюсарів вже доволі молодий - трохи більше за 40 років, майже всі наші працівники мають чималі і різносторонні досвід. Багато водіїв найвищого, першого класу. 80% з них, окрім суто водійської спеціальності, має поєднання електромонтера певної спеціалізації чи напрямку, в залежності від того, з якими службами енергокомпанії йому доводиться співпрацювати. А те, що енергетики нині всуцільно автомобілізовані - істина неперечна, бо вислів «Без машини - нікуди» вже давно став правилом у ВАТ «ЕК «Житомиробленерго». Таким чином від наших водіїв залежить багато чого у щоденній діяльності енергокомпанії. У свою чергу і відповідно бездоганно підготовлені маємо бути всі наша техніка. Тут знову мушу сказати, що найбільш надії і сподівання ми покладаємо на своїх людей. Чого варта бригада слюсарів з ремонту автотехніки на чолі з Миколою Феодосійовичем Корнійчуком - одразу й важко вичерпно відповісти. Однак вони всюди і завжди наготові. І члени бригади - кого не візьмеш - фахівці вищої проби. У Житомирі мало хто з досвідчених автомобілістів не знає слюсаря-електрика Станіслава Згурського, який має мало не легендарну репутацію фахівця відповідного напрямку. А наш незамінний, супердосвідчений слюсар Сергій Дмитрович Чабовський,

який 27 років працює з «енергетичними» автомобілями. Про вичуку моториста Петра Тодотовича Малюка теж можна розповідати довго. Його колега Левко Андрійович Вей має таку ж високу кваліфікацію. Загалом щомісяця наші хлопці капітально ремонтують не менше восьми двигунів від будь-якого авто чи спеціальної техніки.

- Погодьтеся, що така кількість техніки, що обслуговує господарство та інфраструктуру ВАТ «ЕК «Житомиробленерго», має чітко керуватися, регулюватися?

- Зрозуміть ваше запитання. Так, щоранку я і мій заступник, Владислав Феоданович Кулик, на місці, з 7-ї ранку наша служба працює як годинниковий механізм. Тут же Володимир Олександрович Лісовець - завідуючий гаражем, інженер з ремонту техніки, невтомний контролер її стану В.В.Смиковський. Звичайно, що і завдання, які вони виконують непрості, окрім поїздок по області, ми подорожуємо по всій Україні, постачаємо обладнання з усіх усюд держави. Влітку, коли на порядок денний ставляться завдання з організації відпочинку наших працівників, наші водії сідають за кермо автобуса чи мікроавтобусів, доставляючи людей на південь. Аби довершити картину сказаного, додаю, що з сьомої ранку до сьомої вечора наша служба працює у щохвилинній, тобто постійній, готовності. У вихідні дні у нас також організоване чергування працівників. Так що ми у постійній готовності. І люди, і техніка. А разом - просто служба транспорту. Так вийшло, що ми зараз одна з найбільших служб ВАТ «ЕК «Житомиробленерго». За чисельністю персоналу водіїв, слюсарів, мотористів, диспетчерів - ми чи не найпотужніша структура. Хотілося б бути і найкращою. В принципі - стараємось, і впевнений, що не кедруємо.

В. СВАЩУК.

4 ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

«ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ» - інформаційне видання
ВАТ «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго».

Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 2/343,
видане 01.06.2006 р.

Редакція не веде листування з читачами. Позиція автора не завжди поділяється редакцією. За якість друку несе відповідальність друкарня.
Адреса редакції: 10002, м. Житомир, вул. Гагаріна, 24.
Тел.: 349-228 (ІКЦ ВАТ «ЕК «Житомиробленерго»);
Віддруковано: ПП Котвицький В. Б.
Замовлення № 358.

Наклад: 1000 примірників.

Керівник проекту: КУНІК П. М.,
заступник нач. ІКЦ
ВАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Редактор: ЄРОФЕЄВ В. С.
Дизайн: ЛЕВЧУК О. К.